

Jääkaappi ihmetteli itsekseen ja kirosi klonksahtaen: "Kaikki ruoat sisälläni pilaantuvat." Pakastin kehuskeli: "Minun sisälläni olevat lihat sekä vihannekset ja kalat säilyvät, ja kauan. Ei sinun, jääkaappi, kannatta välittää muutamista leikkeleistä ja maidosta ja voista ja juustosta, jotka pilaantuvat." On se niin ollakseen, tuo pakastin. Ruokapöydän yläpuolelle oleva valaisin oli vuosien varrella oppinut lukemaan, se tiesi koko joukon talvisodasta ja kunnan ajankohtaisista asioista, pöydälle ei enää kuitenkaan ollut tullut aikoihin kunnanvaltuuston kokousten pöytäkirjoja, vain sanomalehtiä. Pöytäkin oli melko hyvin perillä tapahtumista, ei se osannut lukea, mutta lamppu kertoi pääasiat öisin. Kaikkihan tuntevat kodinkoneiden puheen, se on öistä napsahtelua, hurinaa ja kolahtelua. Lamppu kirosi mielessään, kun kukaan ei ollut sytyttänyt sitä aikoihin. Päivisinkin oli hämärää näin syksyllä, tulisi nyt kirkas aurinkoinen päivä, näkisi postipinon reunassa olevan kirjeen kunnolla ja vieressä lojuvan tiedotteen, niin saattaisi selvittää, mitä on tapahtunut. Vai onko tiedote kuitenkin mainos tai kutsu kirkkoon veisaamaan? Parisänky: "Olen nyt ollut pitkään yksin ja kylmissäni, sen vanhan miehen kuiva kroppa tarjosi sentään vähän lämpöä minullekin. Parhaimmillaan vuosia sitten oli kaksikin ihmistä nukkumassa." Lipasto: "Vanha heteka kertoi, kuinka kolme pikkulasta pomppi sen päällä. Muistan itsekin, kuinka ne raaputtivat kylkiäni, onneksi minulla ei ole tuntoa", lipasto tuhahti. Sitten sammuiivat sähköt. Pakastin sulii, koko sen sisältö pilaantui. Hirven- ja jäniksen-, sian- ja naudanlihat sekä muutaman nuoren ihmisen lihaisimmat palat alkoivat lämmetä. Jääkaappi ei voinut olla riemuitsematta mielessään, että viimeinkin pakastin hiljeni. Päälepäin jääkaappi näytti tyyneltä, ehkä pakastin luuli vieläkin heidän väliensä olevan kunnossa. *** Yhtäkkiä asunnonovi avautuu, n. kuusikymppisen miehen karvainen käsi hamuaa valokatkaisinta. "Perkele, sähköt on poikki. Odota tässä, haen autosta taskulampun. Ja kumihanskoja, minulla on muovisäkkejäkin, täällähän löyhkää." Nuorempi sisar toteaa: "Pakastin ja jääkaappi varmaan. Tyhjennetään ne ensimmäisenä." Mies palaa pian tarvikkeiden kanssa ja sanoo: "Aloita lihojen tyhjentäminen, katson äkkiä postin. Tämä on keskussairaala, sydänosastolta. Toinen on poliisitiedote kadonneista opiskelijoista täälläpäin. Loput ovat mainospostia ja sanomalehtiä. Kuinka isä kuoli siellä mökillä?" "Sydänkohtaus, putosi eteisen lattialle tikkailta ullakkoa siivotessaan. Saat kyllä nostella nämä lihapaketit säkkiin, minä oksennan kohta." "Nostetaan, nostetaan. Ohhoh, onpa paljon lihaa, hyvin se äijä on saanut kerjättyä lisäruokaa sotakavereiltaan." "Liekö kerjännyt, turhan ylpeä se oli."